ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ροῦσβελτ (Ἀκαδημίας) 60—Τηλ. 27.954 | ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ | Δευτέρα 28 Νοεμβρίου 1949 | Περίοδος Β' — Ἀριθ. φύλλου 66 (160)

ΕΝΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΠΛΗΡΗΣ Η ΕΝΟΤΗΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἡ ἀπεργιακὴ κίνησις ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς τῶν ἐργατοϋπαλλήλων μὲ κύριον αἴτημα διεκδικήσεως τὴν αὔξησιν τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων κατὰ 40 ο)ο ὁσημέραι εὐρύνεται. Ἡ παρουσιασθεῖσα ἀπ' ἀρχῆς πλήρης σύμπνοια καὶ ἑνότης τοῦ μετώπου ὅλων τῶν ἐργαζομένων παραμένει ἀδιάσπαστος καὶ παρὰ τὰς προσπαθείας ἐξωεργατικῶν τινων κύκλων νὰ ἀποδώσουν εἰς τὴν ἀπεργιακὴν κίνησιν πολιτικὰ ἐλατήρια, τὸ ἐργατικὸν μέτωπον παρέμεινέν ἀκλόνητον. Τὸ δίκαιον τῶν ἐργατικῶν διεκδικήσεων ποὺ ἔθεσεν ἡ ΓΣΕΕ τόσον διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἐργατοϋπαλληλικῶν ἀποδοχῶν κατὰ 40 ο)ο ὅσον καὶ τὰ γενικώτερα ἠθικὰ αἰτήματα μὲ σύνθηματὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην, βασίζονται ἐπὶ τόσον ἀναντιρρήτως σταθερῶν βάσεων, ὥστε κάθε ἀπόπειρα κλονισμοῦ των εἴτε ἀπὸ τῆς Κυβερνητικῆς πλευρᾶς εἴτε ἀπὸ ἄλλουςκύκλους νὰ ἀποτυγχάνῃ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς προσπαθείας της.

Ἡ ἀπεργία τῶν τραπεζιτικῶν

Ἐκδηλοῦντες τὴν ἀλληλεγγύην των πρὸς τὴν ἀποδυθεῖσαν εἰς τὸν ἀγῶνα βελτιώσεως τοῦ βιοτικοῦ της ἐπιπέδου ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως καὶ ἐκκινοῦντες ἐκ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἀνάγκης ἀδιασπάστου συνοχῆς τοῦμετώπου τῶνἐργαζομένων κατῆλθον εἰς 24ωρον ἀπεργίαν ἀλληλεγγύης καὶ οἱ ὑπάλληλοι ὅλων τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Τραπεζῶν. Ἡ κάθοδος εἰς τὴν ἀπεργίαν ἔγινεν κατόπιν ἐντολῆς τῶν Δ. Σ. τῶν οἰκείων συλλόγων τῶν ὑπαλλήλων ἑκάστης Τραπέζης, τὸ Σάββατον 26 Νοεμβρίου.

Ἡ ἀπεργία τῶν τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων ὑπῆρξε καθολικὴ καὶ ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν 100 ο)ο. Εἰς τὰς σχετικὰς προκηρύξεις τοῦ Δ. Σ. τῶν Τραπεζιτικῶν Συλλόγων πρὸς τὰ μέλη των, διὰ τῶν ὁποίων ἐδίδετο ἡ ἐντολὴ καθόδου εἰς τὴν ἀπεργίαν, ἐτονίζετο ὅτι ἡ κάθοδος εἰς τὴν ἀπεργίαν τῶν τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων γίνεται εἰς ἐκδήλωσιν πειθαρχίας εἰς τὰς ἐντολὰς τῆς ΓΣΕΕ καὶ τοῦ ΕΚΑ καὶ ἀποφυγῆς διασπάσεως τοῦ ἀγῶνος τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Τὰ ἐργατικὰ αἰτήματα

Ὁ ἀπεργιακὸς ἀγὼν τῶν ἐργατοϋπαλλήλων τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς γίνεται βάσει τοῦ εἰδιτοῦ αἰτήματος τῆς ΓΣΕΕ περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων κατὰ 40 ο)ο καὶ τῶν γενικωτέρων ἠθικῶν αἰτημάτων ταύτης καὶ καθοδηγεῖται ὑπὸ τῶν Ἐρ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ
Ο ΑΠΕΡΓΙΑΚΟΣ ΑΓΩΝ

Πειθαρχῶν εἰς τὴν ἐντολὴν τῆς Γ. Σ. Ε. Ε., ὁ τραπεζοϋπαλληλικὸς κόσμος τοῦ κέντρου καὶ τῶν ἐπαρχιῶν κατῆλθεν εἰς νέον ἀπεργιακὸν ἀγῶνα. Εἶναι γνωστὸν καὶ ἀπὸ προηγουμένας ἐκδηλώσεις τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης ποὺ διέπει τοὺς τραπεζοϋπαλλήλους ἔναντι τοῦ ἐργατοϋπαλληλικοῦ ἐν γένει κόσμου τῆς χώρας, μετὰ τοῦ ὁποίου συνδέονται στενώτατα. Συνεπῶς, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παραλείψουν τὸ καθῆκον των οἱ τραπεζοϋπάλληλοι τώρα, ποὺ ἡ ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξις ἀποδύεται εἰς νέον ἀπεργιακὸν ἀγῶνα πρὸς διεκδίκησιν τῶν ἐθνικῶν καὶ οἰκονομικῶν αἰτημάτων της. Ἦτο δυνατὸν λοιπὸν νὰ παραμείνουν ἀπαθεῖς ὡς ἁπλοὶ παρατηρηταὶ οἱ τραπεζοϋπάλληλοι; Ὄχι, φυσικά. Διαφορετικὰ θὰ ἐπρόδιδαν τὴν ἱστορίαν των. Καὶ αὐτὸ μὲν διὰ τοὺς λόγους ποὺ ἐπέβαλαν τὴν ἀπεργίαν. Ὅσον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν της τὴν θριαμβευτικήν, νομίζομεν ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ὑπὸ τῆς ὁλότητος τῶν τραπεζοϋπαλλήλων ἑνότητα καὶ σύμπνοιαν, πρᾶγμα ποὺ ἀποδεικνύει ἄλλωστε πόσον εἶχεν ὡριμάσει εἰς ὅλους ἡ σκέψις περὶ προσφυγῆς εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας.

Η ΣΤΕΓΑΣΙΣ

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» διαπιστώνει μὲ ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησίν της ὅτι τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως σημειώνει καλὴν ἀπαρχήν, μέλλον νὰ προωθηθῇ μὲ ὅλως ἰδιαίτερον ζῆλον, τόσον ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, μὲ τὴν πολύτιμον βοήθειαν τῆς πρὸς τοῦτο συσταθείσης Ἐπιτροπῆς ὅσον καὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς τοιαύτης. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διοικητοῦ κ. Γ. Πεσμαζόγλου, προέκυψεν ὅτι ἡ ὅλη ἀντιμετώπισις τοῦ ζητήματος εὑρίσκει πλήρη κατανόησιν ἐκ μέρους τῶν ἀναλαβόντων τὴν προώθησιν καὶ ἐπίλυσίν του, εἰς τρόπον ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἀποκτήσουν δικαίωμα στεγάσεως ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης Κεντρικοῦ καὶ ὑποκαταστημάτων, ἐφ' ὅσον ἔχουν ὡρισμένον χρόνον ὑπηρεσίας καὶ στεροῦνται στέγης, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ἐκ τῆς στεγάσεως ἀγαθὸν νὰ μὴ γίνῃ αἰτία οἰκονομικῆς ἐξαθλιώσεως τῶν ὑπαλλήλων δι' ἐπαχθῶν ἐπιβαρύνσεων. Δι' αὐτὸ καὶ καταβάλλεται ἰδιαιτέρα προσοχὴ εἰς τὴν κατάστρωσιν τοῦ στεγαστικοῦ προγράμματος.

ΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιεύεται ὁ πλήρης κατάλογος τῶν μελῶν τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν συναδέλφων, αἱ ὁποῖαι θὰ ὑποβοηθήσουν τὸ ἔργον τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἔτσι τοποθετοῦνται εἰς τὴν θέσιν των τὰ πράγματα, χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνῃ ὅτι καὶ ἄλλοι συνάδελφοι δὲν ἦσαν ἐνδεδειγμένοι νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των. Ἀπεναντίας ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀρχὴν ποιουμένη διὰ τοῦ δημοσιευομένου καταλόγου προτίθεται νὰ χρησιμοποιήσῃ καταλλήλως κάθε ἐκδήλωσιν προθυμίας, κάθε προσφορὰν συμπράξεως οὕτως ὥστε τὸ ὑπαλληλικὸν σύνολον νὰ συμπαρίσταται ὡς πολυτελὴς βοηθὸς εἰς τὸ δύσκολον ἔργον της.

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

Ο ΤΑΜΙΑΣ

Τοῦ κ. ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

Ἦταν ἡ συμπαθητικὴ ὥρα ποὺ τίθενται ἐπὶ τάπητος τὰ πιὸ ἀπρόοπτα καὶ ἀνωφελῆ θέματα. Κι' ἀφοῦ ἡ συντροφιὰ εἶχε συζητήσει γιὰ ἕνα σωρὸ ἀσήμαντα ζητήματα, κάποιος ἐξεσφενδόνισε τὴν ἐρώτησι:

— Ποιὸν θεωρεῖται τὸ μεγαλύτερο ἥρωα τῆς ζωῆς;

Τὸ ἐρώτημα εἰσέπραξε πολλὲς ἀπαντήσεις. Ἄλλος σερβίρισε τὴν κοινοτυπία ὅτι ὁ μεγαλύτερος ἥρως τῆς ζωῆς εἶναι ὁ οἰκογενειάρχης, ἄλλος εἶπε πὼς εἶναι ὁ δημόσιος ὑπάλληλος, ἄλλος πὼς εἶναι ὁ δίγαμος γιατὶ τίθεται ἀντιμέτωπος δύο πεθερῶν καὶ οὕτω καθεξῆς. Καταρτίσθηκε ἕνα ὁλόκληρον ἡρῷον ἀπὸ τύπους ποὺ μποροῦν νὰ διεκδικήσουν τὸ πρῶτο βραβεῖο ἡρωϊσμοῦ στὸν τραχὺ ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ, ὁ τελευταῖος εἶπε:

—Γιὰ μένα ὁ μεγαλύτερος ἥρως τῆς ζωῆς εἶναι ὁ ταμίας τῆς τραπέζης!

Κατάπληξις.

— Ἀπὸ ποῦ κι' ὡς ποῦ; ρώτησε κάποιος, διερμηνεύων τὴ γενικὴ ἀπορία.

— Θὰ σᾶς ἐξηγήσω τὴν ἄποψί μου. Ἀναγνωρίζω ὅτι καὶ ὁ οἰκογενειάρχης εἶναι ἥρως καὶ ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ἐπίσης καὶ κάθε ἄνθρωπος γενικῶς ποὺ ἀγωνίζεται στὸ στίβο τῆς βιοπάλης, προσπαθῶν νὰ πηδήση μὲ ἅλμα ἁπλοῦν τὸ ὕψος τῶν πενῆντα μέτρων τοῦ τιμαρίθμου. Αὐτὸς ὅμως ἔχει ἕνα ὡρισμένο ποσὸν στὴ διάθεσί του Αὐτὸ βλέπει, αὐτὸ διαχειρίζεται. Τὰ ἄλλα ποὺ τοῦ λείπουν, δὲν τὰ βλέπει. Ἁπλῶς τὰ σκέπτεται, τὰ φαντάζεται, τὰ ὀνειροπολεῖ. Γιὰ ἐλᾶτε ὅμως στὴ θέσι τοῦ ταμία. Εἶναι κι' αὐτὸς ἕνας ὑπάλληλος, λαμβάνων τὸν ἴδιο περίπου μισθὸ μὲ ὅλους τοὺς ἐργαζομένους. Ἕνα μισθὸ πολὺ μετριοπαθῆ, ποὺ δὲν τοῦ ἐπιτρέπει οἰκονομικὲς πτήσεις πρὸς τὸν ἀπηγορευμένο παράδεισο τῶν βιτρινῶν. Μ' αὐτὸ τὸ μισθὸ θὰ τσιγαρισθῆ, περικόπτων ἄμεσες ἀνάγκες, ἀναβάλλων τὴν παραγγελία ἑνὸς κοστουμιοῦ σὲ εὐτυχέστερο μέλλον, περιορίζων τὸ τσιγάρο, τὸν καφέ, τὸ θέαμα, τὴ διασκέδασί του, αὐτὲς τὶς φτηνὲς ἀπολαύσεις τοῦ βίου. Συχνὰ ἔρχεται σὲ δύσκολη θέσι γιὰ πενῆντα χιλιάδες, γιὰ εἴκοσι. Καὶ ὅμως. Ζῆ μέσα στὸν ὠκεανὸ τῶν ἑκατομμυρίων.

Πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη του ἀναπαύονται στιβαγμένες οἱ ταξιαρχίες τῶν χρηματοδεμάτων. Κι' ἀπὸ τὰ χέριατου περνοῦν κάθε μέρα ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια, ποὺ θὰ διοχετευθοῦν σὲ ἄλλες τσέπες. Πόσες φορὲς δὲ συλλογίζεται τί θὰ μποροῦσε νὰ κάνη μὲ τὰ ποσὰ ποὺ διέρχονται ἀπὸ τὰ δάχτυλά του. Βίλλες, αὐτοκίνητα, ὑπερωκεάνια, ταξίδια, ζωὴ σὲ μεγάλα παλάς, ἐρμίνες, μπριγιὰν γιὰ τὴ γυναῖκα του, παιγνίδια στὸ Μόντε Κάρλο, μεγάλες ἐπιχειρήσεις. Εἶναι ἕνα ψυχικὸ μαρτύριο ποὺ ἀσφαλῶς τὸ ὑφίσταται συχνά, γιατὶ προστίθεται καὶ ὁ σαρκασμὸς τῆς μοίρας. Τῆς μοίρας ποὺ τὸν ἔχει καταδικάσει νὰ ζῆ μέσα σ' ἕνα σιδερόφρακτο κλουβί, ἀγκαλιὰ μὲ τὰ ἑκατομμύρια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν τοῦ μένει οὔτε ἡ σκόνη. Εἶναι κάτι ποὺ μοιάζει πολὺ μὲ τὸ μαρτύριο τοῦ Ταντάλου. Συγχρόνως καὶ ὁ πειρασμὸς τοῦ ὑποβάλλει κάτι παράξενες ἰδέες. Ἂν ἄπλωνε τὰ χέρια του καὶ βούταγε; Ναί, ἂν τὰβούταγε καὶ τόσκαγε ἐγκαίρως; Ἀντίο φτώχεια, ἀντίο μισθοί, ἀντίοκάγκελλα. Ἀλλὰ ὄχι. Εἶναι ἔντιμος ὑπάλληλος, ὑποτάσσεται στὴν τραγικήτου μοῖρα, σέβεται τὸ ξένο χρῆμα, εἶναι ἐν τάξει μέχρι τελευταίας δεκάρας Δὲν ὑποκύπτει στὸν πειρασμό. Ἐκεῖ πίσω ἀπὸ τὸ γκισέ, θὰ περάση ὅλη του τὴ ζωή κολυμπῶντας στὴ θάλασσα τῶν ἑκατομμυρίων. χωρὶς νὰ βραχῆ. Καὶ θὰ περιορισθῆ στὸ ταπεινὸ μισθό, ποὺ τσιμπάει κάθε δεκαπεθήμερο καὶ θὰ τσιτσιρίζεται μὲ δαῦτον ὅπως ὅλοι οἱ μισθοβίωτοι ποὺ δὲν ἔχουνμὲν ὅσα χρήματα τοὺς χρειάζονται, ἀλλὰ δὲν ἔχουν καὶ τὸν πειρασμο διαρκῶς μπροστά τους. Νὰ γιατὶ θεωρῶ τὸν ταμία τῆς τραπέ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

Ἡ διὰ τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν συγκληθεῖσα ἔκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ, ἐματαιώθη ἐλλείψει ἀπαρτίας. Σημειωτέον ὅτι διὰ τὴν καταστατικὴν ἀπαρτίαν ἀπαιτεῖται συμφώνως τῷ Νόμῳ ἡ παρουσία τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου μελῶν.

Κατόπιν τούτου ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου θὰ συγκαλέση νέαν γενικὴν συνέλευσιν διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ θέλει δὲ γνωστοποιήση τοῦτο ταχύτατα εἰς τοὺς κ. κ. Συναδέλφους.

ΟΙ ΗΓΕΤΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΥ

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Χαιρετισμὸς τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. ΡΑΠΤΗ καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ

Ἐκ μέρους τοῦ Ε.Κ.Α. ἀνεκοινώθη ὁ ἀκόλουθος χαιρετισμὸς πρὸς τὸν ἀπεργήσαντα ἐργατοϋπαλληλικὸν κόσμον;

«Τὸ Ε.Κ.Α. πρωτοπόρον ὅπως πάντοτε εἰς τοὺς τιμίους ἀγῶνας διὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἠθικῶν συμφερόντων τῶν ἐργαζομένων καὶ τὴν κατοχύρωσιν τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν ἀπευθύνει πρὸν τοὺς ἀπεργοὺς θερμὸν χαιρετισμὸν συμπαθείας. Κρατήσατε ὅλοι ὑψηλὰ τὴν σημαίαν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς ἐργαζομένης τάξεως πρὸς ἀπολύτρωσίν της ἀπὸ τὴν στυγνὴν καί ἀνίερον ἐκμετάλλευσιν τῶν μεγαλοκαρχαριῶν τῆς φεουδαρχικῆς μας ὀλιγαρχίας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδίστασαν οὔτε αὐτῶν τῶν φίλων νὰ κατασυκοφαντήσουν τοὺς ἐργαζομένους καὶ νὰ χαρακτηρίσουν τὸ σύνολον τῶν ἐργατοϋπαλλήλων ὡς ὄργανον τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἀλλ' αἱ συκοφαντίαι τῶν θλιβερῶν αὐτῶν ἐθνοκαπήλων οἱ ὁποῖοι κατὰ βάθος πιστεύουν μόνον εἰς τὴν θεότητα τοῦ χρυσοῦ δὲν ἔχουν πέρασιν σήμερον. Ὅλος ὁ ὑγιῶς σκεπτόμενος κόσμος γνωρίζει ποὺ εὑρίσκεται τὸ δίκαιον καὶ ποῦ τὸ ἄδικον. Ὅλοι γνωρίζουν ὅτι ἡ ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξις ὑποφέρει σήμερον περισσότερον ἀπὸ καθε ἄλλην φοράν, φθίνουσα καὶ μαραινωμένη, πεινῶσα καὶ γυμνητεύουσα διὰ νὰ θησαυρίζουν οἱ ἀνάλγητοι ἐργοδόται, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ κράτος κατακληστεύουν, ἀποκρύπτοντες τὰ μυθώδη κέρδη των, διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν ἁρπάγην τῆς Ἐφορίας. Εἶναι, ὅμως καιρὸς νὰ λειτουργήσει καὶ εἰς τὸν δύστυχον αὐτὸν τόπον ὁ ζυγὸς τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ἀρκετὰ προσέφερεν ἡ ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξις εἰς τὸν Μολὼχ τῆς οἰκομικῆς μας ὀλιγαρχίας εἰς αἷμα καὶ ἱδρῶτα. Ἡ ὑπομονή της ἐξηντλήθη. Δὲν ζητῆ συμμετοχὴ εἰς τὰ κέρδη τῶν ἐργοδοτῶν. Ζητεῖ ὅμως δικαίας οἰκονομικὰς ἀπολαυάς. Ζητῆ προσαρμογὴν τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων εἰς τὰς σημερινὰς ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς, ζητῆ καθορισμὸν τῆς ἀμοιβῆς του διὰ τὴν προσφερομένην ἐργασίαν σύμφωνον πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τὴν λογικήν, Καὶ διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν διεκδικήσεών της αὐ-

ΚΗΡΥΓΜΑ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ο ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Τοῦ Καθηγητοῦ κ. Τ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Οἱ τραπεζιτικοὶ ὑπάλληλοι ἔχουν ἀναλάβη ἕναν πρωτοποριακὸν ἀγῶνα, στὴν κοινωνικὴ καὶ ὑπαλληλική τους ζωή. Νὰ ἀποτοξινώσουν τὸν ὀργανισμό τους ἀπὸ τὴν καθιστικὴ ζωὴ τοῦ γραφείου καὶ τὶς ἀνθυγιεινὲς συνθῆκες τοῦ κλειστοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς καρέκλας. Σκέφθηκαν λοιπὸν πῶς μονάχα μὲ τὸν ἀθλητισμὸ καὶ τὴ γυμναστικὴ θὰ μπορέσουν νὰ ἀναπληρώσουν ὅ,τι τυχὸν χάνουν ἀπὸ τὴν ὑπαλληλικὴ ζωὴ μέσα στοὺς κλειστοὺς χώρους ἢ νὰ διατηρήσουν ὅ,τι τοὺς εἶχε χαρίσει ἡ προηγούμενη ζωή τους μέσ' τὸ ὕπαιθρο καὶ τὴν κίνησι.

Εἶναι χαρὰ θεοῦ καὶ παρήγορο σημεῖο νὰ ὁλέπη κανεὶς τοὺς τραπεζιτικοὺς ὑπαλλήλους νὰ ξεκινᾶνε τὸ Σαββατόβραδο ἢ καὶ τὴν Κυριακὴ πρωΐ γιὰ ν' ἀπολαύσουν τὶς χαρὲς τῆς πεζοπορίας καὶ τῆς ὀρειβασίας, τῶν ἐκδρομῶν, τοῦ ἀγναντέματος ἀπ' τὰ ψηλὰ βουνὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὁρίζοντος, τῆς προσευχῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα τῶν δαντελωτῶν ἀκρογιαλιῶν καὶ τῶν αἰσθητικῶν βουνῶν της.

Ἐκεῖ στὸ ζωογόνο ὕπαιθρο ἄνδρες καὶ γυναῖκες ρουφοῦν τὸ καθαρὸ ὀξυγόνο, κεντρίζουν τὴν καρδιά τους καὶ τὰ πνευμόνια τους νὰ γίνουν ἀνθεκτικότερα, γεμίζουντοὺς συσσωρευτὰς τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας τους μὲ νέες δυνάμεις, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἀντιμετωπίζουν μὲ μεγαλύτερη εὐκολία τὶς δυσκολίες τῆς ὑπαλληλικῆς ζωῆς των.

Ἀλλὰ καὶ σ' ὅλες τὶς ἡμέρες τῆς ἑβδομάδος οἱ τραπεζιτικοὶ ὑπάλληλοι δὲν μένουν ἀδρανεῖς. Μεγάλος ἀριθμὸς ἀπ' αὐτοὺς ποὺ δὲν τοὺς ἔχει ἀκόμη θανάσιμα προσβάλει τὸ μικρόβιο τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν λογιστικῶν ἐξισώσεων, τρέχει στὶς γυμναστικὲς αἴθουσες γιὰ νὰ ξεμουδιάση ἀπὸ τὴν καθιστικὴ ζωή, νὰ ρίξη τὸ περιττὸ βάρος του, νὰ τονώση τοὺς μυῶνες καὶ τὰ νεῦρά του.

Μερικοὶ ἐπίλεκτοι δὲν λησμονοῦνε καὶ τὰ σπόρ. Ἡ σκοποβολή, ἡ ἀντισφαίρισις, (τέννις), τὸ καλαθόσφαιρο (μπάσκετ), τὸ ποδόσφαιρο (βόλλεϋ), ὁ κλασσικὸς ἀθλητισμός, τὸ κολυμπι, ἡ ὁπλομαχία, ἔχουν φανατικοὺς ὀπαδοὺς μεταξὺ τῶν τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἔτυχε νὰ γνωρισθῶ μὲ ἀρκετοὺς ἀπ' τοὺς πρωτεργάτες τοῦ τραπεζιτικοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ διεπίστωσα τὸν ἐνθουσιασμό τους ἀλλὰ καὶ τὰ παράπονά τους. Ὁ σεβαστὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ι. Γεωργιάδης, ὁ Σπ. Βασιλείου, ὁ Ν. Βαμβακᾶς, ὁ Λέων. Καλογερόπουλος καὶ τόσοι ἄλλοι μοῦ ἐξομολογήθηκαν κατὰ καιροὺς πὼς ἐπέτυχαν νὰ διοργανώσουν τὴν Ἕνωσι Φιλάθλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, πὼς τὸ Γυμναστήριο τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἔγινε ἕνα ἐθνικὸ κέντρο ἀναγεννήσεως τῶν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν ἀκρωτηριασθέντων ἢ τραυματισθέντων ἡρώων τῶν πολέμων τῆς τελευταίας ἐννεατίας.

Ὁμόφωνα ὅμως ὅλοι τους μοῦ εἶπαν πὼς θᾶταν διαφορετικὴ ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις τοῦ τραπεζιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐὰν ὅλοι γενικῶς οἱ τραπεζιτικοὶ ὀργανισμοὶ φιλοδοξοῦσαν νὰ ἱδρύσουν παρόμοια γυμναστικὰ κέντρα καὶ ἀκόμη ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀθλουμένων ὑπαλλήλων ἦταν μεγαλύτερος ἀπ' τὸν περιορισμένο σημερινὸ τοῦ 1949.

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ ὅλες οἱ τράπεζες ἔχουν χαράξει κοινὴκατεύθυνσι καὶ ἔχουν ἀποδώση θαυμάσια ἀποτελέσματα εἶναι οἱ κατασκηνώσεις. Δὲν ἀρκεῖ μονάχα οἱ τραπεζιτικοὶ πατέρες καὶ μητέρες νὰ εἶναι γεροί, πρέπει καὶ τὰ παιδιά τους νὰ ἀποκτήσουν ὑγιεινὲς συνήθειες καὶ φιλογυμναστικὴ συνείδησι. Ἔτσι κάθε καλοκαῖρι ἐκστρατεύουν σὲ θέρετρα τῆς Ἀττικῆς ἑκατοντάδες ἀγοριῶν καὶ κοριτσῶν καὶ τὰ ροδοκόκκινα μάγουλά τους, ὅταν γυρίζουν ἀπ' τὶς ἐξοχές, μαρτυροῦν γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς Τραπεζιτικῆς Κατασκηνωτικῆς πολιτικῆς.

Φίλοι καὶ ἐμεῖς μιᾶς γενικῆς τραπεζιτικῆς ἐξορμήσεως πρὸς τὸ ὕπαιθρο καὶ τὴν κίνησι θὰ θέλαμε ὄχι μονάχα τὰ παιδιά, ἀλλὰ καὶ οἱ γονεῖς τους νὰ ξεκουράζωνται τὸ καλοκαῖρι ἀπὸ τὴν ἐκνευριστικὴ ζωὴ τοῦ γραφείου των καὶ ἀπὸ τὴν κουραστικὴ τραπεζιτικὴ δουλειά. Ἂν οἱ κατασκηνώσεις γιὰ τοὺς Τραπεζιτικοὺς Ὑπαλλήλους διοργανώνοντο μὲ καθολικώτερη, ἐκ περιτροπῆς βέβαια, συμμετοχή, τότε σὰν εἰδικοὶ μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς καὶ τὸ Ταμεῖον Ὑγείας τῶν Ὑπαλλήλων σπανιώτερα θὰ τοὺς ἔβλεπε καὶ ἡ ἀπόδοσίς τους στὶς Τράπεζες θὰ ἦταν ποιοτικῶς ἀσύγκριτα βελτιωμένη.

ΚΗΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

τῶν εἶναι ἀποφασισμένη ν' ἀγωνισθῆ τιμίως μὲν ἀλλὰ σθεναρῶς, χωρὶς λιποψυχίας καὶ χωρὶς νὰ δίδη προσοχὴν εἰς τὰς ἐκτοξευομένας ἐναντίον της συκοφαντίας. Συνεχίσατε, λοιπόν, τοὺς ἀγώνας σας καὶ νὰ εἶστε βέβαιοι ὅτι εἰς τὸ τέλος τὸ δίκαιόν μας θ' ἀναγνωρισθῆ. Τὸ Ε. Κ.Α. εἶναι πάντοτε εἰς τὸ πλευρόν σας».

Διὰ τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν

Ὁ ἀντιπρόεδρος Β. ΡΑΠΤΗΣ

Ὁ Γ. Γραμ. Α. ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

γατοϋπαλληλικῶν Κέντρων τῶν δύο πόλεων. Διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν τῶν διοικήσεων τῶν ὀργανώσεων τῆς δυνάμεως τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν ἐκλήθη παρ' αὐτοῦ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ὀργανώσεών του, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν τὴν 21ην τρ. εἰς τὴν αἴθουσαν «Τρικούπης».

Ἡ συνέλευσις διεπίστωσε τὴν ἀναλγησίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία, παρὰ τὴν πρὸ καιροῦ ὑποβολὴν ὑπομνήματος τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. διὰ τὰς οἰκονομικὰς καὶ ἐπαγγελματικὰς διεκδικήσεις τῆς Ἐργατικῆς Τάξεως, οὐδὲν ἔπραξεν. Ἐπίσης διεπίστωσε τὴν κωλυσιεργίαν τῶν ἁρμοδίων οἱ ὁποῖοι, παρὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Διακομματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐπρότεινεν ἀπὸ τριμήνου ἄμεσον αὔξησιν τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων καὶ παρὰ τὰ συμπεράσματα τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεύνης τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς, κατὰ τὰ ὁποῖα, τὸ μέσον εἰσόδημα, ἑκάστου μέλους ἐργατικῆς οἰκογενείας, εἶναι μόνον δρχ. 3.715 ἡμερησίως καὶ ὅτι τὰ 50 ο/ο τῶν ἐργατῶν διαβιοῦν εἰς τρώγλας, οὐδὲν μέτρον ἠθέλησαν νὰ λάβουν διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῆς μαρτυρικῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Τέλος μετὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ὀρθότητος καὶ τοῦ δικαίου τῶν διαφόρων εἰδικῶν κατὰ κλάδους αἰτημάτων τῶν ἐργατοϋπαλλήλων, ὡς καὶ τοῦ ἀσυμφόρου τῆς ἐπιμονῆς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ι.Κ.Α. κ. Πάουελ νὰ ἀναστατώση διὰ τοῦ σχεδίου του τοὺς κλαδικοὺς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμοὺς ἡ συνέλευσις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ε.Κ.Α. ἐνέκρινεν ὁμοφώνως ψήφισμα εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται ὅλα τὰ αἰτήματα τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων.

Αἱ Κυβερνητικαὶ ἐνέργειαι

Ἡ ἐργατικὴ κινητοποίησις καὶ αἱ ἐπεκτεινόμεναι ἀπεργίαι ἠνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀσχοληθῆ σοβαρῶς μὲ τὸ ὅλον ζήτημα τῶν ἐργατικῶν καὶ ὑπαλληλικῶν ἀποδοχῶν, ἡ αὔξησις τῶν ὁποίων ἀπετέλεσε θέμα συζητήσεως τοῦ Συντονιστικοῦ Συμβουλίου, εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν Παρασκευὴν προσῆλθον καὶ πάλιν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίσθησαν ὅτι δὲν ἔχουν περιθώρια διὰ νέας αὐξήσεις τοῦ μισθολογίου. Εἰς τὰ προσκομισθέντα ὅμως ὑπὸ τῶν Βιομηχάνων στοιχεῖα ἔδωσε συντριπτικὴν ἀπάντησιν ἡ διοίκησις τῆς ΓΣΕΕ. ἡ ὁποία βάσει στοιχείων δηλωθέντων ὑπὸ τῶν ἰδίων Βιομηχάνων, ἐσημείωσε χαρακτηριστικῶς ὅτι κατὰ τὸ 1948 τὰ κέρδη τῶν Βιομηχάνων ἀνῆλθον εἰς 960 δισεκατομμύρια.

Ἡ συζήτησις εἰς τὸ Συντονιστικὸν Συμβούλιον θὰ ἐσυνεχίζετο τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου, ὁπότε οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐργατοϋπαλλήλων θὰ προσεκόμιζον τὰ στοιχεῖα βάσει τῶν ὁποίων ὑποστηρίζουν τὸ δυνατὸν τῆς αὐξήσεως τῶν ἐργατοϋπαλληλικῶν ἀποδοχῶν κατὰ 40 ο/ο χωρὶς κίνδυνον διαταραχῆς τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας.

Διὰ τὴν ἑνότητα τοῦ ἀγῶνος

Ὁ Σύλλογος Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐχόμενος πιστὸς τῆς ἀνάγκης τῆς ἀδιασπάστου ἐμφανίσεως τῶν ἐργαζομένων εἰς κάθε ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον ἀγῶνα, διὰ τῆ λεγραφήματός του πρὸς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ε. Τ. ἐντέλλεται ὅπως, ἐφόσον κηρύσσονται ἀπεργίαι καθ' ὑπόδειξιν τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ Ε.Κ.Α. Ἀθηνῶν, συμμορφοῦνται ἀπαρεγκλίτως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῶν τοπικῶν Ἐργατικῶν Κέντρων.

Η ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Ο ΠΛΗΡΗΣ ΠΙΝΑΞ

Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν κ.κ. Συναδέλφων γνωστοποιοῦμεν ὅτι ὁ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 63)157]13 11-1949 Συλλογικὸν Δελτίον δημοσιευθεὶς πίναξ τῶν καταρτισθεισῶν Ἐπιτροπῶν ὑπῆρξεν ἐκ παραδρομῆς ἐλλειπής.

Ὁ πλήρης πίναξ τῶν συγκροτηθεισῶν Ἐπιτροπῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

1. Ἐπιτροπὴ Στεγάσεως

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Εἰσπρακτόρων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Κλητήρων καὶ οἱ κ. κ. Κ. Ἰθακήσιος, Ἠλ. Χατζηανδρέου, Ἀθ. Καλαφάτης, Χαρ. Μιχαλακέας, Βασ. Γιαννόπουλος καὶ Ν. Χρονόπουλος.

2. Ἐπιτροπὴ τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ

Οἱ κ. κ. Δ. Δελακῶτσος, Γ. Τσόχας καὶ Α. Περεσιάδης.

3. Ἐπιτροπὴ ζητημάτων Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ

Οἱ κ. κ. Ἰ. Μπονάτσος, Ἐμμ. Λάϊος καὶ Γ. Τζεβελέκος.

4. Ἐπιτροπὴ Καταστήματος Λέσχης

Οἱ κ. κ. Ε. Βωλιάδης, Γ. Κερασιώτης, Ν Βαμβακᾶς καὶ δις Ἰνὼ Καψάλη.

5. Ἐπιτροπὴ Μορφώσεως

Οἱ κ. κ. Σπ. Βασιλείου, Α. Παπαντωνάκης καὶ Δ. Πόλτος.

6. Ἐπιτροπὴ ζητημάτων Θήλεως Προσωπικοῦ.

Αἱ δίδες Π. Κόλια, Ἀγγ. Μπουφίδου, Σταμ. Κορολόγου, Ἐλευθ. Σταματιάδου καὶ ὁ κ. Ν. Τρουπάκης.

7. Ἐπιτροπὴ διαχειρίσεως Συλλόγου.

Οἱ κ. κ. Ἀθ. Καρυωτάκης, Δ. Μακρῆς καὶ Ι. Μιχελάκης.

8. Ἐπιτροπὴ Ταμείου Ὑγείας.

Οἱ κ. κ. Σ. Τρουπάκης, Σ. Βασιλόπουλος καὶ Ἱππ. Στεφανίδης.

9. Ἐπιτροπὴ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου.

Οἱ κ. κ. Ἰ. Παπαλέτσος, Χαρ. Κοκκόρης, Δ. Σταματίου, Κων)νος Κουτσοῦκος καὶ Π. Μουτούσης.

10. Ἐπιτροπὴ ζητημάτων Ταμείου Συντάξεων καὶ Ταμείου Αὐτασφαλείας

Οἱ κ. κ. Λ. Ἀποστολόπουλος, Ν. Ἀντανασιώσης, Γ. Κώστης, Μ. Δρεπανόπουλος, Α. Βούλγαρης καὶ Ν. Ροδιάδης.

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἀσθις ὅτι ἡ γενομένη ἔναρξις τῆς συμμετοχῆς τῶν Συναδέλφων εἰς Ἐπιτροπάς, θὰ συνεχισθῆ καὶ θὰ ἐπεκταθῆ εἰς ὁλόκληρον τὸν κύκλον τῶν συναδέλφων τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ὑποβοηθήσουν τὸ ἀναληφθὲν ἔργον.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

Δημ. Δ. Γεωργιάδης

Τὴν 11ην Νοεμβίου ἡ συναδελφικὴ οἰκογένεια ἐθρήνησε τὴν ἀπώλειαν τοῦ συναδέλφου Δημητρίου Γεωργιάδη.

Δημιούργημα τοῦ ἑαυτοῦ του ὁ ἐκλεκτὸς συνάδελφος ἐξεκίνησε τὸ στάδιό του ἀπὸ τὴν Τράπεζα τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν ὁποίαν πλουσία ἀλλ' ἀθόρυβος δρᾶσις τὸν ἀνήγαγεν εἰς τὸ ἀξίωμα τσῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ. Μεταπηδήσας ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπῆρξεν ὁ ἀκάματος, εὐσυνείδητος καὶ πιστὸς ἐργάτης αὐτῆς. Τὴν δρᾶσιν του ὁ Δ. Γεωργιάδης δὲν περιορίζει εἰς τὴν ἐπαγγελματικήν του ζωὴν τὴν ἐπεκτείνει εἰς κάθε ἐθνικόν, θρησκευτικόν, κοινωνικὸν σκοπὸν τῶν ὁποίων ἡ ἐξυπηρέτησις ἀποτελεῖ τὴν πηγαῖαν πίστιν του, ἀπόρροιαν τῆς ψυχικῆς του συνθέσεως. Ἔτσι τὸν βλέπομεν ὑπηρετοῦντα μὲ εἰλικρινῆ ἀφοσίωσιν τὸν ἱστορικὸν σύλλογον πρὸς διάσωσιν ὠφελίμων βιβλίων, τὸν γαλουχήσαντα εἰς τὰ νάματα τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας τὴν νεολαίαν τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ, τὸν Ἑλληνικὸν Σύλλογον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐσχάτως δὲ τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τῆ διὰ λόγους ὑγείας ἀποχωρήσει του, εἰς ἐκδήλωσιν τιμῆς καὶ ἱκανοποιήσεως διὰ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του κατέταξε τοῦτον μεταξὺ τῶν ἀρωγῶν αὐτοῦ μελῶν.

Εἰς τὴν Φιλοθέην τὸ ξεκίνημα τῆς δράσεώς του τὸ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν. Τὸν ὁδηγεῖ πρὸς τοῦτο ἡ βαθεῖα πρὸς τὴν θρησκείαν πίστις, καὶ ἡ ἔργῳ καὶ λόγῳ εὐσέβεια. Ὑπηρέτησε τὴν Ἐκκλησίαν μὲ ἀφοσίωσιν ὡς Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς μέχρις ὅτου ἀπῆλθεν ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον τὸν γήϊνον.

Ὁ κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς πιστωτικὸς ἐν Φιλοθέῃ συνεταιρισμὸς ἐχρησιμοποίησε τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του. Ἡ Κοινότης Φιλοθέης ἥτις εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἔχῃ τὴν πολύτιμον συμβολήν του, εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ θρηνήσῃ ἐν μέσῳ τοῦ ἔργου της τὸν ἐκλεκτόν της Ἀντιπρόεδρον.

Ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν μνήμην του δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς φιλανθρωπικῆς του δράσεως. Ἠκολούθει ἐν προκειμένῳ οὗτος τὸ εὐαγγελικὸν ρητὸν «μὴ γνώτω ἡ δεξιὰ τί ποιεῖ ἡ ἀριστερά».

Μὲ δόγμα τὴν τήρησιν τοῦ ἠθικοῦ νόμου ἔζησεν ἐν μέσῳ τῆς συζύγου του, τῶν τέκνων του, τῶν ἀδελφῶν του καὶ τοῦ εὐρυτέρου οἰκογενειακοῦ του περιβάλλοντος. Ὑπῆρξεν ἔτσι ὁ ἰδεώδης τύπος τοῦ οἰκογενειάρχου.

Μὲ συντριβήν, ὀδύνην καὶ δάκρυα, ἡ οἰκογένειά του, οἱ συνάδελφοί του, οἱ φίλοι του προεπέμψαμεν τοῦτον εἰς τὸν κόσμον τῆς τελειότητος τὸν πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπαρκῶς παρεσκεύασεν.

Δὲν θὰ λησμονήσωμεν ποτὲ τὴν σεμνὴν καὶ ἀθόρυβον δρᾶσιν του, τὸ γαλήνιον τοῦ ὕφους του, ἀπόρροιαν τῆς γαλήνης τῆς ψυχῆς καὶ τὸ γλυκύ του μειδίαμα.

Ἡ καθ' ὅλα εἰς τὸν παρόντα κόσμον ὑποδειγματική του ζωὴ ἄς μᾶς δημιουργήσῃ τὴν πίστην ὅτι δύναται καὶ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον νὰ ἀσκῆται ἔργῳ ἡ ἀρετή. Β.

Γ. Γερονικολός

Μὲ βαθειὰ λύπη πληροφορηθήκαμε τὸ θάνατο τοῦ συναδέλφου Γεωργίου Γερονικολοῦ, τοῦ Ὑποκαταστήματος Ναυπάκτου.

Μόνον ὅσοι εἴχαντὴν εὐτυχία νὰ συνεργασθοῦν μαζί του καὶ νὰ τὸν γνωρίσουν ἀπὸ κοντά, μποροῦν νὰ ἐκτιμήσουν τὸ βαθμὸ τοῦ κενοῦ ποῦ ἀφήνει ὁ χαμός του στὴ συναδελφικὴ κοινότητα.

Ἡ ἐργατικότης του, ἡ ἀφοσίωσίς του στὸ Ἵδρυμα καὶ ἡ σεμνότης του ἦσαν τὰ προσόντα μὲ τὰ ὁποῖα εἶχε κατακτήσει τὸν τίτλο τοῦ ἐπιλέκτου μέλους τῆς συναδελφικῆς οἰκογενείας.

Στὴ Γεωργικὴ Ἑταιρεία «Λεσσίνι» ποὺ τὸν εἶχε ἀποσπάσει ἡ Τράπεζα προσέφερε πολύτιμες ὑπηρεσίες. Ἴσως ὁ ἀθόρυβος ἐκεῖνος μόχθος του νὰ ἦταν καὶ μιὰ ἀφορμὴ τῆς θυσίας του στὸ βωμὸ τῆς ἐργασίας.

Τελευταῖα τὸν εἶχα μαζί μου στὴ Ναύπακτο, γιὰ λίγο, ἀτυχῶς διάστημα, γιατὶ ἡ ἀρρώστεια ποῦ τὸν βασάνιζε τὸν ἀνάγκασε νὰ βρίσκεται σὲ ἀναρρωτικὴ ἄδεια.

Μὲ βαθειὰ λύπη ἐνθυμοῦμαι τὸ θλιμμένο του χαμόγελο, ποὺ ἀντιφέγγιζε τὸν πόνο ποῦ προξενοῦσε ἡ κατάσταση τῆς ὑγείας του.

Ἡ Ἐπιστήμη ἔβαλε ὅλα της τὰ δυνατὰ γιὰ νὰ τὸν γλυτώση. Ἀλλὰ ἡ ἀδυσώπητη μοῖρα τοῦ ἐπεφύλαξε ἄλλο δρόμο, γιὰ νὰ στερήση τὸ ὡραῖο του χωριό, τὴν Περδικόβρυση τῆς Ναυπακτίας, ἑνὸς ἐκλεκτοῦ τέκνου της καὶ μᾶς ἑνὸς καλοῦ συναδέλφου.

Εὐλαβῶς τοῦ ἀπευθύνουμε τὸν τελευταῖο μας χαιρετισμὸ καὶ ἑνώνουμε τὶς εὐχές μας στὸν Παντοδύναμο νὰ παρηγορήση τοὺς οἰκείους του καὶ ἰδιαίτερα τὴν πονεμένη του Μάννα, νὰ ἀφήση τὸ χῶμα ποῦ τὸν σκεπάζει ἐλαφρὸ καὶ νὰ τὸν πάρη μαζί του εἰς τοὺς χώρους τῶν δικαίων. Μ. ΙΑΤΡΟΥ

Ο ΤΑΜΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ζης σὰν τὸ μεγαλύτερο ἥρωα τῆς ζωῆς καί, ἂν εἶχαν καθιερωθῆ παράσημα καὶ γι' αὐτοὺς τοὺς ἥρωας, ὅπως ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνη, θὰ τοῦ ἀπένειμα τὸ πρῶτο. Ἢ μήπως διαφωνεῖτε;

— Καθόλου, παρατήρησε ἄλλος συζητητής. Γιατί, ἐπὶ πλέον, ὁ ταμίας τῆς τραπέζης, ὀφείλει νὰ εἶναι ὡπλισμένος μὲ τεράστια δύναμι ἀντιστάσεως, γιὰ νὰ μὴν ὑποκύπτη στὸν πειρασμό. Ὅπως ἄλλωστε, καὶ ὅλοι οἱ διαχειρισταὶ ξένου χρήματος, ποὺ πρέπει νὰ εἶνε δυνατοὶ χαρακτῆρες.

— Μὲ συγχωρεῖτε, εἶπε τέταρτος, ποὺ παρίστανε τὸ παραδοξολόγο. Γιὰ μένα δυνατὸς χαρακτῆρας εἶναι ἐκεῖνος ποὺ τὰ βουτάει. Αὐτὴ τὴ θεωρία τὴν ἔχει διατυπώσει πρῶτος ὁ Ὀσκὰρ Οὐάϊλντ, ποὺ εἶπε ὅτι μόνον οἱ δυνατοὶ χαρακτῆρες ὑποκύπτουν στὸν πειρασμό.

Ὁπωσδήποτε, μετὰ τὰ ἐκτεθέντα ἀκαταμάχητα στοιχεῖα, ὁ ταμίας ἀνεγνωρίσθη παμψηφεὶ ὡς ὁ μεγαλύτερος ἥρως τῆς ζωῆς. Δυστυχῶς ὅμως ὁ τιμητικὸς αὐτὸς τίτλος ἔχει μόνο ἠθικὴ ἀξία . . .

Π. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ